

ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ ਜੇ.

ਐੱਸ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਉਧਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1997 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 82

23 ਫਰਵਰੀ, 2010

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908—ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 — ਐੱਸ. 2 ਅਤੇ 4(1)—ਅਸਟਾਪੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ—ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਅਮਲ—ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - Ss ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ। 1956 ਐਕਟ ਦਾ 2 ਅਤੇ 4(1)— ਕੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਂ — ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ— ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 17)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 4(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। erty ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਬੇਗਾਨੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਕਟ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ।

(ਪਰਾ 19)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

2010 ਦਾ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 1945-ਸੀ

(1) ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1997 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 82

(2) ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਿਲੌਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ) ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ (ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 25 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਅਤੇ 12 ਦਸੰਬਰ, 1996 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ। 'ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ' ਵਜੋਂ)।

(3) ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਪਤੀ, ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਜੱਦੀ-ਪੁਸ਼ਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਸਨੇ 26 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ 16 ਕਨਾਲ 17 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਮਰਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 17 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 2 ਮਰਲੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 1966 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 715 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਮਰਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਲਟਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ

ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ

ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਨਾਲ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। 3225 ਨਕਦ. ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 885, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵੈਡੀਜ਼ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ 885, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। 2840

(4) ਤਤਕਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 7 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬੰਧਨਯੋਗ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬ I 'ਤੇ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5, ਜੋ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 22 ਜੂਨ, 1986 ਨੂੰ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਇਕਲੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜ ਰਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਦੇ *ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।* ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 7 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਭਾਵ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਜੱਦੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕੌਰ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਪਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ 1969 ਅਤੇ 21 ਨਵੰਬਰ 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਛੁਡਵਾਇਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ

ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਕੇ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ

ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡਾ.ਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(6) ਰਿਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਵਰਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਸਨ:-

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ 7 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
3. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 7 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹਨ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
4. ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
5. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਲਈ ਮਾੜਾ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
6. ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
7. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
8. ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
9. ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
10. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
11. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
12. ਰਾਹਤ.

(7) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। **ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, (1) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ, ਜੋ ਕਿ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਸੀ, ਦੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(8) ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੁਰੰਤ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ **ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ**

ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਐਕਟ') ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਖੁਦ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ-ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਜਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਈ. ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਡਿਕਰੀ ਹੇਲਡਰ, ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲੜਕਾ ਹੈ, ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਤਤਕਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(9) • ਸਿੱਖਿਅਤਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ 3 ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ b ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ। ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੇਠ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ **ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਜੀ 1144

(10) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(11) ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ 11 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:-

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਹੈ
ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਜਨ ਸਿੰਘ 1 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?
2. ਕੀ ਮੁਦਈ, ਜੋ 'ਇੱਕ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 7 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਉਲਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ?

(12) ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਡਾਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ p I ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਬਾਅ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਆਪ * ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। .

(13) ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਜਾਟ ਨੇ ਸਾਲ 1916 ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1920 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਉਸਦੇ ਉਲਟ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਅਸਰ ਸੀ। 1959 ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ, ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ -ਪਰਦੇਸੀ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਵਾਰਸ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਲ 1920 ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ।

(14) ਪੈਰਾਗਰਾਫ 5 ਫੰਡ 6 ਟੋਫ, ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੱਜ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"5. 1920 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪਾਵਰ ਟੂ ਕਟੈਸਟ) ਐਕਟ 1 ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੰ ਪੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਰਸਨ ਪੂਰਵਜ ਅਚੱਲ ਪ੍ਰੋਪ ਦੀ ਅਲੱਗਤਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਮਹਾਨ-ਮਹਾਨ ਦਾਦਾ ਤੋਂ ਮਰਦ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲੱਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਮ ਫੜੀ ਗਈ ਸੱਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਇਸਨੇ ਰਿਗ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ;

reversioner ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1920 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 75 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਛੋੜੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ। ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਇੱਕ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6. 1920 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 75 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਲਈ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਪ. ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਵਾਲਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਵਾਲਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 1956 ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ 4(1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 1920 ਵਿੱਚ, ਜਵਾਲਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਜਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਨ, ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ।"

(15) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ 4(1) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ

(16) ਪਰ, ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਦੇਸੀ-ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਹੋਲਡਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੋਪ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਸਟੋਪਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ? ਤਤਕਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਉਲਟ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਓ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(17) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਧਾਂਤ ਪੀਐਫ ਐਸਟੋਪਲ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(18) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੁਲਾਮ ਅੱਬਾਸ ਬਨਾਮ ਹਾਜੀ ਕਯਾਮ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, (2) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ *under* ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ:-

"7. ਸਰ ਰੋਲੈਂਡ ਵਿਲਸਨ, ਆਪਣੇ "ਐਗਲੋ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਨੂੰਨ" (ਪੰਨਾ 260, ਪੈਰਾ 208) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ

(2) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 554

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, *nemo est Heres viventis* - ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਪੀ I rson ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਉਲਟੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇ; ਦੇਖੋ ਅਬਦੁਲ ਵਾਹਿਦ, (1885) 12 ਇੰਡ ਐਪ 91 (ਪੀਸੀ) ਅਤੇ (1885) ILR11 ਕੈਲ. 597 ਜੋ ਹਸਨ ਅਲੀ, (1889) 11 ਸਾਰੇ 456 ਵਿੱਚ ਪਿਛੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ

ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕਥਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, b ਮੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਤਿਆਗ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਵਾਲੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਸੰਭਾਵੀ ਵਾਰਸ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਵਸ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਥਨ ਦੁਆਰਾ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਛੂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

- ,11. ਇੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਿਮ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ, ਜਿੱਥੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੇ ਹਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਹੰਨਾ" ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ), ਜੋ ਬੁਰੇ ਹਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ "qubuh"), ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ : ਅਬਦੁਰ ਰਹੀਮ ਦਾ "ਮੁਹੰਮਦਾਨ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ", ਪੀ. 106)। ਇੱਕ ਮਨੋ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ, ਇੱਕ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਉੱਥੇ ਪਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ, "ਵਰਜਿਤ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਖਤ ਮੁਸਲਿਮ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ% ਮੁਸਲਿਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ 651
ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ
ਅਤੇ ਹੋਰ (ਰਣਜੀ ਸਿੰਘ, ਜੋ)

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 4(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਖੁਦ ਪਰਦੇਸੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਕਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ।

(20) ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ.

(21) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ.

**ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਲਿ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, -ਅਪੀਲਕਰਤਾ**

ਬਨਾਮ

ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2005 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 69

28 ਜਨਵਰੀ, 2010

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II — RL.6.1—ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਐਕਟ, 1972 — Ss.4(5) ਅਤੇ 14—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿੱਤ ਸੰਸਥਾਨ ਸੇਵਾ (ਕਾਮਨ ਕਾਡਰ) ਨਿਯਮ, 1970-71 — RL2(C) ਅਤੇ 3a - 31 ਸਾਲ 11 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 25 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸਪੈਂਡੈਂਟ ਰੈਂਡਰਿੰਗ ਸੇਵਾ - 21 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਂਕ - - 22 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਦਿਨ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ - ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਾਮਨ ਕਾਡਰ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ—21 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ — ' ਸਲਾਫੀ', ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ-ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ — ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ